

پژوهشکده شورای نخبگان

گزارش کارشناسی

پرونده‌های دیوان عدالت اداری

در خصوص:

ابطال عبارت «ادرای پروانه اشتغال پایه ۲ مهندسی یا بالاتر باشند» از متن ماده (۵۹) آیین‌نامه اجرایی قانون نظام‌مهندسی و کنترل ساختمان به شماره ۱۲۳۳۷۹/ت ۱۷۴۹۶ هـ مورخ ۱۳۷۵/۱۱/۷ و ابطال جزء «پ» و تبصره «۲» بند «۷» مصوبه شماره ۱۶۰۲۷۷/ت ۵۲۶۶۰ هـ مورخ ۱۳۹۴/۱۲/۵ هیئت وزیران

کد گزارش: ۹۸۰۷۰۵۶

تاریخ انتشار: ۱۳۹۸/۰۷/۰۶

پژوهشکده شورای نخبگان

شناسنامه گزارش

گزارش کارشناسی پرونده‌های دیوان عدالت

اداری

موضوع:

ابطال عبارت «دارای پروانه اشتغال پایه ۲ مهندسی یا بالاتر باشند» از متن ماده (۵۹) آیین‌نامه اجرایی قانون نظام‌مهندسی و کنترل ساختمان به شماره ۱۲۳۳۷۹/ت
۱۷۴۹۶ هـ مورخ ۱۳۷۵/۱۱/۷ و ابطال جزء «پ» و تبصره
«۲» بند «۷» مصوبه شماره ۱۶۰۲۷۷/ت ۵۲۶۶۰ هـ مورخ
۱۳۹۴/۱۲/۵ هیئت‌وزیران

تهیه و تنظیم:

محمد رضا قاسمی

نظارت:

سیدمجتبی حسینی‌پور

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

گزارش کارشناسی پرونده‌های استعلامی دیوان عدالت اداری

(داشتن پروانه پایه یک نظام‌مهندسی برای عضویت در هیئت‌مدیره نظام‌مهندسی استان)

موضوع شکایت: ابطال عبارت «دارای پروانه اشتغال پایه ۲ مهندسی یا بالاتر باشند» از متن ماده (۵۹) آیین‌نامه اجرایی قانون نظام‌مهندسی و کنترل ساختمان به شماره ۱۲۳۳۷۹/ت ۱۷۴۹۶ هـ مورخ ۱۳۷۵/۱۱/۷ و ابطال جزء «پ» و تبصره «۲» بند (۷) مصوبه شماره ۱۶۰۲۷۷/ت ۵۲۶۶۰ هـ مورخ ۱۳۹۴/۱۲/۵ هیئت‌وزیران^۱

شاکی: آقای عبدالحمید شیری

طرف شکایت: هیأت وزیران

جهت مغایرت شرعی: آیات شریفه قرآن کریم^۲، قواعد فقهی «لا ضرر»، «تعاون»، اولویت مهم (اهم و مهم)

شماره و تاریخ نامه دیوان: ۹۷۰۲۹۵۵ - ۱۳۹۸/۳/۱۱

۱. در نامه دیوان عدالت اداری «ابطال کل مصوبه» درخواست شده است، حال آنکه در قسمت مربوط به موضوع شکایت و همچنین ادله شاکی صرفاً ابطال قسمت‌های خاصی درخواست شده است. نکته دیگر آنکه در شکایت شاکی به اشتباه از عبارت «ماده» به جای «بند» استفاده شده است. آیین‌نامه سال ۱۳۹۴ در مقام اصلاح آیین‌نامه سال ۱۳۷۵ بوده و متشکل از چند بند است و هیچ ماده‌ای ندارد.

۲. آیه «۲» سوره مبارکه مائده: ... وَ تَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَ التَّقْوَىٰ وَ لَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَ الْعُدْوَانِ وَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

آیه «۲۵» سوره مبارکه الحدید: لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَ الْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَ أَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَ مَنفَعٌ لِلنَّاسِ وَ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَ رُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ
آیه «۳۸» سوره مبارکه شوری: وَ الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَ أَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَ مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ

شاکی به موجب درخواستی، ابطال عبارت «دارای پروانه اشتغال پایه ۲ مهندسی یا بالاتر باشند» از متن ماده (۵۹) اصلاحی آیین‌نامه اجرایی قانون نظام مهندسی و کنترل ساختمان و ابطال جزء «پ» و تبصره «۲» بند (۷) مصوبه شماره ۱۶۰۲۷۷/ت/۵۲۶۶۰ هـ مورخ ۱۳۹۴/۱۲/۵ هیئت‌وزیران، در خصوص برخی شرایط ناظر به اعضای هیئت‌مدیره نظام مهندسی را تقاضا کرده است. به اعتقاد شاکی موارد مورد شکایت علاوه بر مغایرت با قوانین، با آیات شریفه قرآن کریم و برخی قواعد فقهی مغایر است. در این گزارش ضمن تبیین موضوع و تشریح ادله، ابعاد حقوقی موضوع مورد بررسی قرار می‌گیرد.

شرح و بررسی

صنف‌های مختلف برای تنظیم روابط صنفی و همچنین نظارت و ارتقاء جایگاه حرفه‌ای خود، اعضای را از طریق انتخابات به‌عنوان هیئت‌مدیره صنف برمی‌گزینند. در این راستا قانون‌گذار در ماده (۱۱) قانون نظام مهندسی و کنترل

۱. جزء «پ» بند ۷- صلاحیت حرفه‌ای:

- ۱- دارا بودن پروانه اشتغال به کار مهندسی پایه یک معتبر در رشته‌ای که داوطلب خواهان عضویت در هیئت‌مدیره در آن رشته است به‌علاوه حداقل دو سال سابقه فعالیت حرفه‌ای از تاریخ صدور پروانه اشتغال به کار در صلاحیت پایه یک.
- ۲- اشتغال به یکی از امور فنی زیر در رشته مهندسی که برای آن درخواست عضویت در هیئت‌مدیره دارد در (۵) سال مداوم آخر یا (۱۰) سال متناوب متصل به زمان تسلیم درخواست داوطلبی:
 - یک - انجام طراحی، محاسبه، نظارت، عملیات اجرایی، تولید و نصب، نقشه‌برداری، راهبری، نگهداری، کنترل و بازرسی، امور آزمایشگاهی و کارشناسی و مانند این عناوین.
 - دو - مدیریت مستقیم همراه با مشارکت حرفه‌ای در فعالیت‌های فوق.
 - سه - آموزش و تحقیق در زمینه‌های حرفه‌ای رشته مورد تقاضا
- تبصره «۲» بند ۷- داشتن حداقل یک سال سابقه عضویت در نظام مهندسی همان استان، قبل از تقاضای داوطلبی الزامی است.

ساختمان^۱ - مصوب ۱۳۷۴ - شرایط انتخاب شوندگان هیئت‌های مدیره سازمان نظام مهندسی در استان‌ها را مشخص کرده است و در همین راستا در بند «۶» از ماده مزبور تعیین تکلیف در خصوص صلاحیت علمی و حرفه‌ای اعضای انتخاب شونده به آیین‌نامه واگذار شده است و بر همین اساس نیز آیین‌نامه مزبور در سال ۱۳۷۴ تصویب و در سال ۱۳۹۴ نیز اصلاح می‌گردد. با این توضیح که مطابق آیین‌نامه مصوب ۱۳۷۴، داوطلبان عضویت در هیأت مدیره می‌بایست دارای پروانه اشتغال پایه ۲ مهندسی و بالاتر می‌بودند، لکن در اصلاحیه مزبور عضویت اشخاص برای انتخاب شدن در هیئت‌مدیره مستلزم داشتن پروانه اشتغال پایه یک مهندسی گردیده است و همین موضوع مورد شکایت شاکی واقع شده است.

بر این اساس شاکی محدود کردن دایره انتخاب شوندگان هیئت‌مدیره را مغایر با قاعده «تعاون علی البر» و همچنین مغایر آیه «وامرهم شورا بینهم» دانسته است. چراکه تضییق دایره انتخاب شوندگان مانع از محقق شدن تعاون بر نیکی و همچنین مشورت مورد نظر اسلام خواهد شد. همچنین به اعتقاد شاکی این حکم با قاعده عدالت مغایر است چراکه ممکن است اشخاصی پروانه پایه دو یا سه داشته باشند اما از جهت مدیریتی قوی‌تر باشند، در این صورت شایسته است که در هیئت‌مدیره حضور داشته باشند.

۱. ماده ۱۱ - شرایط انتخاب شوندگان هیئت‌های مدیره سازمان‌های نظام‌مهندسی به شرح زیر می‌باشد:
۱ - تابعیت دولت جمهوری اسلامی ایران. ۲ - نداشتن فساد اخلاقی و مالی و عدم اعتیاد به مواد مخدر. ۳ - داشتن حسن شهرت اجتماعی و شغلی عملی به مهندسی و رعایت اخلاق و شئون مهندسی. ۴ - نداشتن پیشینه کیفری و عدم وابستگی به گروه‌های غیرقانونی. ۵ - داشتن حسن شهرت در تعهد عملی به احکام دین مبین اسلام و وفاداری به قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران. ۶ - دارا بودن صلاحیت علمی و حرفه‌ای به میزان مندرج در آیین‌نامه.

از طرف دیگر شاکی معتقد است مواد موضوع شکایت با برخی قوانین عادی نیز مغایرت دارد. چراکه ماده (۳) قانون نظام مهندسی و کنترل ساختمان^۱ بر «مشارکت هرچه وسیع‌تر» مهندسان در انتظام امور حرفه‌ای تأکید دارد و از طرفی ماده (۴) قانون مزبور^۲ «پروانه اشتغال به کار» را صرفاً معیاری برای تعیین صلاحیت حرفه‌ای اشخاص می‌داند و نمی‌تواند معیاری برای محدود کردن اشخاص در انتخابات هیئت‌مدیره باشد؛ چراکه این جایگاه بیش از آن‌که به صلاحیت‌های حرفه‌ای و تخصصی نیازمند باشد نیازمند شایستگی «مدیریتی» است. او معتقد است ماده (۱۵) قانون نظام مهندسی^۳ که «وظایف و اختیارات»

۱. ماده ۳- برای تأمین مشارکت هر چه وسیع‌تر مهندسان در انتظام امور حرفه‌ای خود و تحقق اهداف این قانون در سطح کشور سازمان نظام مهندسی ساختمان که از این پس در این قانون به اختصار سازمان خوانده می‌شود و در هر استان یک سازمان به نام سازمان نظام مهندسی ساختمان استان که از این پس به اختصار سازمان استان نامیده می‌شود، طبق شرایط یادشده در این قانون و آئین‌نامه اجرایی آن تأسیس می‌شود. سازمان‌های یادشده غیرانتفاعی بوده و تابع قوانین و مقررات عمومی حاکم بر مؤسسات غیرانتفاعی می‌باشند.

۲. ماده ۴- از تاریخی که وزارت مسکن و شهرسازی با کسب نظر از وزارت کشور در هر محل حسب مورد اعلام نماید، اشتغال اشخاص حقیقی و حقوقی به آن دسته از امور فنی در بخش‌های ساختمان و شهرسازی که توسط وزارت یادشده تعیین می‌شود، مستلزم داشتن صلاحیت حرفه‌ای است. این صلاحیت در مورد مهندسان از طریق پروانه اشتغال به کار مهندسی و در مورد کاردان‌های فنی و معماران تجربی از طریق پروانه اشتغال به کار کاردانی یا تجربی و در مورد کارگران ماهر از طریق پروانه مهارت فنی احراز می‌شود. مرجع صدور پروانه اشتغال به کار مهندسی و پروانه اشتغال به کار کاردانی و تجربی وزارت مسکن و شهرسازی و مرجع صدور پروانه مهارت فنی وزارت کار و امور اجتماعی تعیین می‌گردد. شرایط و ترتیب صدور، تمدید، ابطال و تغییر مدارک صلاحیت حرفه‌ای موضوع این ماده و چگونگی تعیین، حدود صلاحیت و ظرفیت اشتغال دارندگان آن‌ها، در آئین‌نامه اجرایی این قانون معین می‌شود.

۳. ماده ۱۵- اهم وظایف و اختیارات هیئت‌مدیره به شرح زیر است: ۱- برنامه‌ریزی در جهت تقویت و توسعه فرهنگ و ارزش‌های اسلامی در معماری و شهرسازی. ۲- برنامه‌ریزی به‌منظور رشد و اعتلای حرفه‌های مهندسی ساختمان و مشاغل مرتبط با آن. ۳- ارتقای دانش فنی و کیفیت کار شاغلان در بخش‌های ساختمان و شهرسازی از طریق ایجاد پایگاه‌های علمی، فنی، آموزش و انتشارات. ۴- همکاری با مراجع مسئول در امر کنترل ساختمان از قبیل اجرای دقیق صحیح مقررات ملی ساختمان و ضوابط طرح‌های جامع و تفصیلی و هادی شهرها توسط اعضای سازمان حسب درخواست. ۵- نظارت بر حسن انجام خدمات مهندسی توسط اشخاص حقیقی و حقوقی در طرح‌ها و فعالیت‌های غیردولتی در حوزه استان و تعقیب متخلفان از طریق مراجع قانونی ذیصلاح. ۶- مشارکت در امر ارزشیابی و تعیین صلاحیت و ظرفیت اشتغال به کار شاغلان در امور فنی مربوط به فعالیت‌های حوزه‌های مشمول این قانون. ۷- دفاع از حقوق اجتماعی و حیثیت حرفه‌ای اعضا و تشویق و حمایت از فعالیت‌های با ارزش و برگزاری مسابقات حرفه‌ای و تخصصی و معرفی طرح‌های ارزشمند. ۸- تنظیم روابط بین صاحبان حرفه‌های مهندسی ساختمان و کارفرمایان و کمک به مراجع مسئول در بخش ساختمان و شهرسازی در زمینه ارجاع مناسب کارها به صاحبان صلاحیت و جلوگیری از مداخله اشخاص فاقد صلاحیت در امور فنی. ۹- کمک به

←

هیئت‌مدیره را برمی‌شمرد کاملاً جنبه‌ی مدیریتی داشته و به همین دلیل نباید به‌واسطه‌ی صلاحیت حرفه‌ای و داشتن پروانه پایه یک، اشخاصی که از لحاظ مدیریتی شایستگی دارند از عضویت در هیئت‌مدیره محروم شوند. همچنین شاکی معتقد است ماده (۵۰) آیین‌نامه اجرایی قانون نظام‌مهندسی و کنترل ساختمان^۱ یکی از «امتیازات عضویت در نظام‌مهندسی» را امکان شرکت در انتخابات هیئت‌مدیره دانسته است و نمی‌توان آن را به بهانه نداشتن پروانه پایه یک، نقض کرد.

در مقابل معاونت حقوقی ریاست‌جمهوری در پاسخ خود این‌گونه بیان داشته

→

ترویج اصول صحیح مهندسی و معماری و همکاری با وزارت مسکن و شهرسازی در زمینه تدوین، اجرا و کنترل مقررات ملی ساختمان و استانداردها و معیارها. ۱۰- کمک به ارتقای کیفیت طرح‌های ساختمانی، عمرانی و شهرسازی در محدوده استان و ارائه گزارش برحسب درخواست، شرکت در کمیسیون‌ها و شوراهای تصمیم‌گیری در مورد این‌گونه طرح‌ها و همکاری با وزارت مسکن و شهرسازی و شهرداری‌ها در زمینه کنترل ساختمان و اجرای طرح‌های یادشده با استفاده از خدمات اعضای سازمان استان. ۱۱- ارائه خدمات کارشناسی فنی به مراجع قضایی و قبول داوری در اختلافاتی که دارای ماهیت فنی است. ۱۲- همکاری با مراجع استان در هنگام بروز سوانح و بلایای طبیعی. ۱۳- تأیید ترازنامه سازمان و ارائه آن به مجمع عمومی. ۱۴- معرفی نماینده هیئت‌مدیره سازمان استان جهت عضویت در کمیسیون‌های حل اختلاف مالیاتی در رسیدگی و تشخیص مالیات فنی و مهندسی اعضاء سازمان. ۱۵- تهیه و تنظیم مبانی قیمت‌گذاری خدمات مهندسی در استان و پیشنهاد به وزارت مسکن و شهرسازی، مرجع تصویب مبانی و قیمت خدمات مهندسی در آئین‌نامه اجرایی تعیین می‌گردد. ۱۶- سایر مواردی که برای تحقق اهداف این قانون در آئین‌نامه اجرایی معین می‌شود.

تبصره ۱ - برای رسیدگی و تشخیص صحیح مالیات مشاغل فنی و مهندسی اعضای سازمان استان، نماینده هیئت‌مدیره سازمان در جلسات کمیسیون‌های حل اختلاف مالیاتی آن استان شرکت خواهد داشت. تبصره ۲ - مفاد این ماده شامل چگونگی فعالیت وزارتخانه‌ها و سایر دستگاه‌های دولتی و کارکنان آن‌ها در انجام وظایف محوله نمی‌شود.

۱. ماده ۵۰ - عضویت در نظام‌مهندسی استان دارای امتیازاتی به شرح زیر می‌باشد: الف - دریافت پروانه اشتغال به کار مهندسی با رعایت سایر شرایط. ب - شرکت در انتخابات هیئت‌مدیره، اعم از انتخاب نمودن یا انتخاب شدن. پ - امکان انتخاب شدن به عضویت هیئت عمومی و شورای مرکزی و سایر مجامع و کمیسیون‌ها و هیئت‌های وابسته به نظام‌مهندسی استان. ت - استفاده از تسهیلات و خدماتی که نظام‌مهندسی استان بنا به وظایف و هدف‌های خود در اختیار اعضا قرار می‌دهد، از جمله حفظ حقوق و شئون و حیثیت حرفه‌ای اعضای نظام

مهندسی استان و دفاع در مقابل تعرض به آن‌ها از طریق ارائه خدمات مشاوره حقوقی، مالی، فنی و غیره. ث - استفاده از پایگاه‌های علمی، فنی، آموزشی و انتشاراتی به‌منظور بالا بردن دانش فنی اعضا. ج - استفاده از تسهیلات قانونی که برای دارندگان پروانه اشتغال فراهم می‌شود. چ - استفاده از ارجاع خدمات کارشناسی موضوع ماده (۲۷) قانون. ح - استفاده از خدمات مالیاتی.

است که ماده (۱۱) قانون نظام مهندسی و کنترل ساختمان^۱ به طور صریح و روشن میزان صلاحیت علمی و حرفه‌ای مورد نیاز برای عضویت در هیئت مدیره نظام مهندسی استان‌ها را به آیین‌نامه واگذار کرده است و در این راستا هیئت وزیران در حوزه‌ی صلاحیت خود مطابق اصل ۱۳۸ قانون اساسی عمل کرده است و از این جهت مغایرتی با قوانین بالادستی وجود ندارد. از طرفی مشتکی عنه قائل است که هیچ‌گونه «حق مکتسبی» نیز به جهت اصلاح قانون برای دارندگان پروانه اشتغال به کار مهندسی پایه دو نسبت به عضویت در هیئت مدیره ایجاد نشده است، چراکه حق مکتسب از سوی قانون‌گذار شناسایی و ایجاد می‌شود.

جمع بندی و نتیجه گیری

با عنایت به تبیین موضوع و اشاره به دلایل شاکی و مشتکی عنه، نکات ذیل در این رابطه حائز اهمیت است که به تشریح آن‌ها می‌پردازیم، البته بدو باید به این مسئله اشاره داشت که بخش اول شکایت شاکی در راستای ابطال بخشی از عبارت ماده (۵۹) آیین‌نامه اجرایی قانون نظام مهندسی و کنترل ساختمان _ مصوب ۱۳۷۵ _ است (عبارت: «دارای پروانه اشتغال پایه ۲ مهندسی یا بالاتر باشد»)، در حالی که این ماده به طور کامل (از جمله عبارت موضوع تقاضای ابطال) به موجب بند (۷) مصوبه سال ۱۳۹۴ (که بخش دیگری از تقاضای ابطال شاکی

۱. ماده ۱۱ - شرایط انتخاب شوندگان هیئت‌های مدیره سازمان‌های نظام مهندسی به شرح زیر می‌باشد: ۱ - تابعیت دولت جمهوری اسلامی ایران. ۲ - نداشتن فساد اخلاقی و مالی و عدم اعتیاد به مواد مخدر. ۳ - داشتن حسن شهرت اجتماعی و شغلی عملی به مهندسی و رعایت اخلاق و شئون مهندسی. ۴ - نداشتن پیشینه کیفری و عدم وابستگی به گروه‌های غیرقانونی. ۵ - داشتن حسن شهرت در تعهد عملی به احکام دین مبین اسلام و وفاداری به قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران. ۶ - دارا بودن صلاحیت علمی و حرفه‌ای به میزان مندرج در آیین‌نامه.

را تشکیل می‌دهد) اصلاح شده است. لذا آنچه در واقع محل بحث و شکایت می‌باشد شرایط حرفه‌ای مقرر در ماده (۵۹) اصلاحی آئین‌نامه اجرایی قانون نظام مهندسی می‌باشد که بر اساس آن «دارا بودن پروانه اشتغال به کار مهندسی پایه یک معتبر در رشته‌ای که داوطلب خواهان عضویت در هیئت‌مدیره در آن رشته است به‌علاوه حداقل دو سال سابقه فعالیت حرفه‌ای از تاریخ صدور پروانه اشتغال به کار در صلاحیت پایه یک» (جزء «۱» بند «پ» ماده ۵۹) برای داوطلبان عضویت در هیئت‌مدیره نظام مهندسی استان ضروری شمرده شده است و همچنین تبصره «۲» ذیل همین بند که مقرر داشته «داشتن حداقل یک سال سابقه عضویت در نظام مهندسی همان استان، قبل از تقاضای داوطلبی الزامی است»، (البته ادله ابرازی شاکی ناظر به جزء «۱» بند «پ» می‌باشد).

۱- ماده (۱۱) قانون نظام‌مهندسی و کنترل ساختمان صریحاً در خصوص شرایط موردنیاز هیئت‌مدیره‌ها وضعیت را مشخص کرده است. یکی از این شرایط مربوط به صلاحیت علمی و حرفه‌ای است که مقرر می‌شود میزان درجه صلاحیت علمی و حرفه‌ای اشخاص توسط آیین‌نامه تعیین شود؛ بنابراین آیین‌نامه کاملاً در چارچوب قانون مربوطه وضع شده است و از این نظر ایرادی بر آن وارد نیست.

۲- ادعای شاکی در استناد به ماده (۵۰) آیین‌نامه اجرایی قانون مزبور، مبنی بر اینکه یکی از حقوق اعضای نظام‌مهندسی امکان نامزد شدن برای هیئت‌مدیره شدن است، موجه به نظر نمی‌رسد. چراکه آیین‌نامه در ماده (۵۹) نسبت به اطلاق مذکور در ماده (۵۰) همان آیین‌نامه قیدهایی را وارد می‌کند و از این جهت نمی‌توان اطلاق ماده (۵۰) را بدون در نظر گرفتن سایر شرایط مذکور در آیین‌نامه مورد

استناد قرار داد و هر دو مقررہ نیز در آیین‌نامہ از ارزش واحد برخوردارند.

۳- دلایلی کہ شاکی ناظر بہ مغایرت این مادہ با برخی قوانین عادی و اصول قانون اساسی بیان داشته است نظیر اخذ «طریق اولویت» از اصول ۷۲، ۸۵ و ۹۶ برای اثبات اینکہ شورای نگہبان موظف است نسبت بہ تمام مصوبات و آیین‌نامہ‌های دولت «نظارت پیشینی» داشته باشد و یا استناد بہ مادہ (۲) قانون تنقیح قوانین و مقررات کشور مبنی بر الزام کلیہ مراجع مقررات گذار مبنی بر ارسال یک نسخہ از مقررات خود نزد مجلس، صحیح نمی‌باشد و نسبت بہ مقررہ مورد شکایت خروج موضوعی دارند.

بنابراین بہ نظر می‌رسد مقررہ موضوع شکایت مغایرتی با قانون نداشته و آیین‌نامہ مطابق حکم قانون بالادستی عمل کرده است و براین‌اساس شکایت شاکی وارد بہ نظر نمی‌رسد.

امام خمینی (ره):

و از شورایی محترم نگهبان می‌خواهم و توصیه می‌کنم، چه در نسل حاضر و
چه در نسل مابقی آینده، که با کمال دقت و قدرت و ظایف اسلامی و ملی خود
رایانها و تحت تأثیر هیچ قدرتی واقع نشوند و از قوانین مخالف با شرع مطهر و
قانون اساسی بدون هیچ ملاحظه جلوگیری نمایند.

(سخن امام، ج ۲۱، ص ۴۲۲)

بزهشکده شورای نگهبان

تهران، خیابان شهید سپهبد قرنی، کوچه خسرو، پلاک ۱۲